

Nr 104.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1926 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel jämte i ämnet väckta motioner.

(4:e avd.)

Uti en till riksdagen den 20 februari 1926 avlåten proposition, nr 170, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen att

antaga nedanstående förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel.

Förslag till Förordning

om fördelning av automobilskattemedel.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Av de under visst år jämlikt förordningarna om automobilskatt, om särskild skatt å automobilgummiringar och om särskild skatt å bensin och motorsprit eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat, influtna skattemedel (*automobilskattemedel*) skola tjugu procent tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt åttio procent landsbygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar och broar.

2 §.

Av den städerna tillkommande andel av skattemedlen skola åttio procent fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

Angående fördelningen av återstående tjugu procent förordnar Konungen.
Bihang till riksdagens protokoll 1926. 6 saml. 65 häft. (Nr 104.)

3 §.

1 mom. Av landsbygdens andel av skattemedlen fördelas åttiofem procent på följande sätt:

a) Till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst väggkassan, utgår bidrag med en tiondel av distriktets verkliga kostnad under året näst före det, varunder automobilskattemedlen influtit, för vägunderhåll och vinterväghållning, därvid i nämnda kostnad jämväl inbegripes all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avser byggande av väg. Sådant bidrag utgår dock icke, med mindre vägunderhållet hela det år, varunder automobilskattemedlen influtit, ålegat väggkassan; och skall bidraget, där vägunderhållet ej jämväl hela det därförut förflutna året ålegat väggkassan, såvitt angår vägunderhållet beräknas å den jämlikt 46 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet uppskattade kostnaden.

Till grund för beräklandet av ovan berörda verkliga kostnad skola läggas på föreskrivet sätt förda och granskade räkenskaper. Försummar väghållningsdistrikt att förebringa nöjaktig utredning om storleken av samma kostnad, må, i den ordning Konungen bestämmer, väghållningsdistriktets rätt till nu omförmält bidrag förklaras förverkad.

b) Vad av omförmälda åttiofem procent återstår skall tillgodokomma de särskilda länen i förhållande till de belopp, som influtit i automobils katt från respektive läns landsbygd, därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län.

2 mom. Av återstående femton procent må ett belopp, motsvarande högst en procent av landsbygdens andel av skattemedlen, enligt Konungens förordnande användas till understödjande av sådana forsknings- och undersökningsarbeten, som anses i synnerlig grad befämja ett ändamålsenligt användande av ifrågavarande skattemedel, och återstoden mellan länen fördelas på sätt Konungen förordnar.

4 §.

Konungen äger att av skattemedel, som enligt 3 § 1 mom. b) och 2 mom. skola tillgodokomma visst län, årligen bevilja bidrag till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar och broar inom länet samt till underhåll av sådana av vederbörande väggkassa underhållna vägar och broar, vilkas underhåll på grund av automobiltrafik i synnerlig grad försvåras, ävensom till sådan vinterväghållning, som är till särskilt gagn för automobiltrafiken. Vad av länet tillkommande skattemedel ej åtgår till beviljade bidrag skall besparas, intill dess sålunda uppkommet överskott bliver i enahanda ordning utdelat eller om dess användning annorledes förordnas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1927, från och med vilken dag förordningen den 20 juni 1924 (nr 258) om fördelning av automobilskattemedel upphör att gälla.

1 Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anför till motivering för förslaget, får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottets behandling hava jämväl hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

dels två lika lydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 272, av herr *C. Boberg m. fl.* och den andra inom andra kammaren, nr 396, av herr *N. Månsson* i Erlandsro *m. fl.*, däri hemställts, att riksdagen måtte i det i Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, framlagda förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel vidtaga sådana ändringar,

att det jämlikt 3 § 1 mom. a) utgående underhållsbidraget bestämmes till två tiondelar,

att samma bidrag må utgå å kostnader för av vägkassa underhållen väg jämväl för det fall, att icke samtliga vägar inom distriktet övertagits till underhåll medelst vägkassan, samt

att slutligen bidrag jämlikt 4 § må kunna utgå jämväl för förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar och broar inom köping och municipalsamhälle;

dels två lika lydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 273, av herrar *Å. Ingeström* och *E. Larsson* samt den andra inom andra kammaren, nr 397, av herrar *O. Jeppsson* och *E. Björnberg*, däri yrkats, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den i Kungl. Maj:ts proposition nr 170 föreslagna förordning om fördelning av automobilskattemedel, att i 3 § 1 mom. a) orden »en tiondel» ändras till »tre tjugondelar»;

dels en inom andra kammaren av herr *P. Bergström* i Bäckland väckt motion, nr 392, i vilken hemställts, att riksdagen måtte för sin del besluta att i Kungl. Maj:ts proposition nr 170 med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel göra den ändringen, att även vägdistrikt, som blott övertagit mera trafikerade vägar till underhåll medelst vägkassan skall erhålla, för dessa vägars underhåll sommar- och vintertid jämte därå löpande förvaltningskostnader, bidrag av bilskattemedel i samma utsträckning som de vägdistrikt, som överlätit hela vägunderhållet på vägkassan, beräknat efter den verkliga kostnaden för vägnas underhåll samt under villkor, som för övrigt angivas i den kungl. propositionen för erhållande av bilskattemedel till vägunderhåll och att vederbörande måtte vidtaga den ändring i lagtexten, vartill ett eventuellt bifall till motionen kan giva anledning;

dels en inom andra kammaren av herrar *K. A. Ryberg* och *G. Johansson* i Hallagården väckt motion, nr 395, däri yrkats, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i det förslag till förordning angående automobilskattemedelns fördelning, som innehålles i Kungl. Maj:ts proposition nr 170, att bidrag av automobilskattemedel enligt de i nämnda förslag till förordning angivna grunderna — likväl så, att i stället för de verkliga kostnaderna för vägunderhållet räknas med de uppskattade kostnaderna — jämväl må tillkomma sådana väghållningsdistrikt, vilkas vägunderhåll icke helt övertagits

medelst väggkassa samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför nödiga ändringar i ovannämnda förslag till förordning;

dels en inom andra kammaren av herrar *E. G. Eriksson* i Västbro och *A. Lindgren* väckt motion, nr 398, vari hemställts, att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel 3 par. mom. a, att det föreslagna bidraget med en tiondel av automobilskattemedlen måtte höjas till två tiondelar, och att vederbörande utskott måtte företaga den ändring i lagtexten, som betingas av ett bifall till motionen;

dels ock slutligen en inom andra kammaren av herrar *L. A. Schill* och *A. W. Lundén* väckt motion, nr 399, däri yrkats, att 3 § 1 mom. i Kungl. Maj:ts proposition nr 170 angående förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel måtte på det sätt antagas, att § 3 erhåller följande förändrade lydelse:

§ 3.

1 mom. Av landsbygdens — — — följande sätt:

a) Till väghållningsdistrikt, vars vägar helt eller delvis övertagits till underhåll medels väggkassan, — — —

samt att vederbörande utskott måtte vidtaga den vidare omformning av förordningen, som därav kan föranledas.

Beträffande de av motionärerna till stöd för sina framställningar anförda skälen får utskottet hänvisa till motionerna.

Enligt förordningen den 20 juni 1924 (nr 258) om fördelning av automobilskattemedel skola av automobilskatten, gummiringskatten samt bensin- och motorspritskatten 20 procent tillfalla rikets städer för att användas för deras gat- och väghållning samt 80 procent landsbygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar och broar. Av städernas andel i skattemedlen fördelas 80 procent mellan de olika städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt, under det att återstående 20 procent fördelas mellan städerna på sätt Kungl. Maj:t förordnar. Sistnämnda föreskrift har föranletts därav, att den antagna delningsgrunden — beloppet av från varje stad influten automobilskatt — icke ansetts i alla fall kunna bereda fullt rättvis fördelning mellan de olika städerna, varför viss del av skattemedlen ställts till Kungl. Maj:ts förfogande i utjämningsyfte.

Av landsbygdens andel uti ifrågavarande skattemedel skola 80 procent tillkomma de särskilda länen i förhållande till den automobilskatt, som influtit från vederbörande läns landsbygd, under det att av återstående 20 procent ett belopp, motsvarande högst 1 procent av landsbygdens andel av skattemedlen, må användas till vissa för vägväsendet gagneliga forsknings- och undersökningsarbeten samt återstoden fördelas mellan länen på sätt Konungen förordnar. Sistnämnda föreskrift har, liksom motsvarande bestämmelse beträffande städerna, tillkommit i utjämningsyfte. Av de skattemedel, som sålunda tillkomma länen, beviljar Kungl. Maj:t bidrag till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar och broar samt till

underhåll av sådana av vederbörande vägkassa underhållna vägar och broar, vilkas underhåll på grund av automobiltrafik i synnerlig grad försvåras, ävensom till sådan vinterväghållning, som är till särskilt gagn för automobiltrafiken.

I anledning av vid 1925 års riksdag väckta motioner i syfte att av den andel av automobilskattemedlen, som tillkomme landsbygden, erforderligt belopp skulle ställas till förfogande för att beträffande de väghållningsdistrikt inom landet, där samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, användas för tilldelning av ett ytterligare väghållningsbidrag å 15 procent utöver det ordinarie bidrag av 30 procent, som nu utginge enligt gällande väglag, anförde riksdagen i skrivelse 6 A, hurusom vissa med en dylik anordning förbundna, av riksdagen närmare angivna betänkligheter ur synpunkten av en rättvis fördelning å skilda landsdelar och inom skilda väghållningsdistrikt, i olika hög grad betungade av automobiltrafik, syntes kunna förminska genom att i motionerna angiven fördelningsprocent sänktes från 15 till exempelvis högst 10 procent, varvid ytterligare utjämningsbidrag i av motionärerna föreslagen form ej skulle utgå. I samband därmed syntes den allmänna, nu till 20 procent bestämda och till Kungl. Maj:ts förfogande ställda utjämningsandelen kunna sänkas. Ett allmänt medgivande av rätt till visst bidrag till vägunderhållet från automobilskattemedlen innebure nämligen i och för sig en utjämning av dessa skattemedel till förmån för de hårdast betungade landsdelarna, oberoende av vad från dessa landsdelar influerats i skatt.

Genom brev den 22 maj 1925 anbefalldes Kungl. Maj:ts väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att verkställa utredning beträffande frågan, i vad mån kraven att medelst automobilskattemedel erhålla större lättnad i vägunderhållet skulle kunna tillgodoses.

Sedan väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, med hänsyn till önskvärdheten för styrelsen att för ärendets allsidiga behandling kunna samråda med inom det praktiska vägväsendet erfarna personer, hemställt om tillkallande av några på området sakkunniga med uppdrag att gemensamt med styrelsen avgiva det infortrade förslaget, uppdrog departementschefen, efter erhållet bemyndigande, åt ledamöterna av riksdagens första kammare Anders Olof Frändén, Carl Petrus Valdemar Nilsson i Gränebo och landshövdingen Axel Wilhelm Teodor von Sneidern samt ledamöterna av riksdagens andra kammare Anders Anderson i Råstock och Gustaf Henning Andersson i Rasjön att i egenskap av sakkunniga biträda väg- och vattenbyggnadsstyrelsen vid verkställande av utredning av frågan om revision av gällande bestämmelser rörande automobilskattemedlens fördelning.

Den 14 november 1925 hava väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och de sakkunniga avgivit betänkande med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel samt till kungörelse med närmare bestämmelser angående fördelningen av automobilskattemedel.

Över betänkandet hava yttranden avgivits av länsstyrelserna i samtliga län, statskontoret, riksräkenskapsverket, svenska vägföreningen, kungl. automobilklubben och svenska landskommunernas förbund.

En i stort sett tillfredsställande lösning av förevarande fråga har synts departementschefen kunna vinnas genom att låta underhållsbidraget — vilket, i enlighet med vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och de sakkunniga föreslagit, skulle sättas till 10 procent — utgå av den efter utjämningsandelens avsättande förefintliga återstoden av landsbygdens andel i automobilskattemedlen, innan sagda återstod fördelas på länsfonder. Utjämningsandelen, reducerad från nuvarande 20 till 15 procent av landsbygden tillkommande automobilskattemedel, skulle enligt denna lösning användas för sitt ursprungliga ändamål. Återstoden skulle fördelas enligt två från varandra fristående fördelningsgrunder: den del, som motsvarade 10 procent av vägdistriktens sammanlagda kostnader för vägunderhåll m. m., i proportion till nämnda kostnader, och återstoden i proportion till den från länens landsbygd inflytande automobilskatten.

Utskottets
yttrande.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag, som utarbetats på grundval av förenämnda av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen jämte tillkallade sakkunniga verkställda utredning, innebär, att till väghållningsdistrikt, vilkas samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, skulle utgå, förutom det ordinarie vägunderhållsbidraget å 30 procent, ett ytterligare bidrag å 10 procent av automobilskattemedel.

Motionsvis har emellertid gjorts gällande, att det sålunda föreslagna bidraget å 10 procent vore för lågt tillmätt för att tillnärmelsevis motsvara den betydande ökning av väghållningsbördan, som föranletts av den alltjämt växande automobiltrafiken.

Utan att vilja fränkänna de sålunda anförda synpunkterna ett visst berättigande anser dock utskottet försiktigheten bjuda, att ifrågavarande bidrag för närvarande icke sättes högre än Kungl. Maj:t föreslagit. I detta avseende vill utskottet i övrigt allenast erinra om de betänkligheter, som 1925 års riksdag ur synpunkten av en rättvis fördelning av inflytande automobilskattemedel å skilda landsdelar och inom skilda distrikt ansåg kunna anföras mot att en alltför stor del av inflytande automobilskattemedel disponerades för ifrågavarande ändamål.

Gentemot den i propositionen uppställda fordran att ifrågavarande underhållsbidrag icke må utgå med mindre *samtliga* vägar övertagits av väghållningsdistriktet, har i väckta motioner framhållits, att verkligt bärande skäl icke syntes kunna förebringas för att icke låta detta bidrag avse jämväl av vägkassan underhållna vägar inom distrikt, där vägkassan allenast delvis övertagit underhållet. Såsom i propositionen framhålles, torde emellertid ett vägkassans fullständiga övertagande av vägunderhållet böra betraktas som en nödvändig garanti för att underhållsbidraget skall bliva till avsedd nytta för vägväsendet. Att märka är också, att enligt förordningens 4 § bidrag till underhåll av här avsedda vägar kan efter särskild framställning beviljas för fall att underhållet är på grund av automobiltrafik i synnerlig grad försvårat.

Utskottet har alltså jämväl i denna del ansett sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag.

I en av de i ämnet väckta motionerna har uppmärksamheten fäst på det rådande förhållandet, att köpingar och vissa andra stadsliknande samhällen för närvarande äro helt utestängda från att erhålla bidrag från automobilskattemedel. Enligt utskottets mening torde förevarande fråga vara av beskaffenhet att böra göras till föremål för särskild utredning, och anser utskottet, att riksdagen bör göra framställning härom hos Kungl. Maj:t.

Vad angår den motionsvis påyrkade rätten till underhållsbidrag jämväl till sådana väghållningsdistrikt, inom vilka vägkassan icke övertagit underhållet, vill utskottet allenast erinra, att vissa i liknande syfte vid 1924 och 1925 års riksdagar gjorda yrkanden av riksdagen avslagits.

För vinnande av erforderlig garanti för ett tillförlitligt underlag för bidragets beräkning har i statsrådsprotokollet ställts i utsikt utfärdande av vissa föreskrifter avseende ett enhetligt ordnande av vägdistriktens bokföring. I anledning härav föranlättes utskottet uttala, att om än utskottet förutsätter som självklart, att viss kontroll över vägdistriktens bokföring och förvaltning måste utövas, det dock framstår som angeläget, att de föreskrifter, som i detta avseende må komma att meddelas, icke bliva onödigtvis betungande eller eljest medföra alltför långt gående inskränkningar i väghållningsdistriktens självbestämmanderätt.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anført, får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition och i anledning av de av herrar Boberg m. fl. och Månsson i Erlandsro m. fl. väckta motionerna (I: 272 och II: 396) ävensom med avslag å de av herrar Ingeström och E. Larsson, Bergström i Bäckland, Ryberg och Johansson i Hallagården, Jeppsson och E. Björnberg, Eriksson i Västbro och Lindgren samt Schill och Lundén väckta motionerna (I: 273 samt II: 392, 395, 397, 398 och 399), må

a) antaga i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 20 februari 1926 intagna, riksdagens prövning underställda förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel;

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i vad mån bidrag av automobilskattemedel må utgå jämväl för vägväsendet inom köpingar och vissa andra stadsliknande samhällen samt om framläggande för riksdagen av det förslag i ämnet, vartill utredningen må giva anledning.

Stockholm den 27 april 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *A. C. Lindblad*, *J. L. Widdell*, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *O. Bergqvist*, *C. I. Asplund*, *P. A. Bergström*, *G. Kobb*, *A. R. Rooth*, *C. A. Carlsson* i Gävle, *D. A. Petrén* och *J. B. Johansson* i Fredrikslund;

från andra kammaren: herrar *A. Andersson* i Råstock, *A. Wiklund*, *C. R. Jansson* i Falun, *S. Bengtsson* i Norup, *L. J. Carlsson-Frosterud*, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *E. Kristensson* i Göteborg, *B. F:son Holmgren*, *J. Olofsson* i Digernäs, *S. Persson* i Fritorp, *E. G. E. Eriksson* i Stockholm och *O. Andersson* i Höör.

Reservation

av herrar *S. H. Kvarnzelius, C. I. Asplund, J. B. Johansson* i Fredrikslund och *O. Olsson* i Kullenbergstorp, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Kungl. Maj:ts — — — ändamål.

I propositionen uppställes som förutsättning för att ifrågavarande vägunderhållsbidrag å 10 procent skall utgå, att *samtliga* vägar inom vägdistriktet övertagits till underhåll av vägkassan. För egen del anser sig utskottet — i anslutning till vad härutinnan motionsvis påyrkats — böra tillstyrka sådan ändring i nämnda bestämmelse, att rätten till underhållsbidrag må avse jämväl av vägkassan underhållna vägar i distrikt, som endast delvis övertagit underhållet. Såsom av ett flertal länsstyrelser framhållits, torde nämligen skäl saknas att från bidrags åtnjutande utestänga väghållningsdistrikt, som övertagit exempelvis allenast genomlöpande större stråkvägar. Att i räkenskaperna särskilja de av vägkassan underhållna vägarna torde ej heller möta några större svårigheter. Till vinnande av ytterligare garantier mot missbruk har emellertid utskottet — utöver de av Kungl. Maj:t föreslagna stadgandena om granskning av räkenskaperna och möjlighet att vid bristande utredning förklara bidraget förverkat — ansett sig böra föreslå viss föreskrift om skyldighet att hava räkenskaperna så förda, att härav framgår, huru stor del av distriktets väghållningskostnader, som belöper å till underhåll av vägkassan övertagna vägsträckor. Beträffande ifrågavarande distrikt, som endast delvis övertagit underhållet, torde dock rätten till bidrag böra begränsas att avse vägunderhåll och vinterväghållning men icke förvaltningskostnad.

I en av — — — får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition och de av herrar *Boberg m. fl., Bergström i Bäckland, Månsson i Erlandsro m. fl. samt Schill och Lundén* i ämnet väckta motionerna (I: 272 och II: 392, 396 och 399) ävensom med avslag å de av herrar *Ingeström och E. Larsson, Ryberg och Johansson i Hallagården, Jeppsson och Björnberg samt Eriksson i Västbro och Lindgren* väckta motionerna (I: 273 samt II: 395, 397 och 398), må

a) med förklarande, att Kungl. Maj:ts förslag i ämnet icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, för sin del antaga bifogade förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel (Bil. A.);

b) i skrivelse — — — giva anledning.»

Förslag
till
Förordning
om fördelning av automobilskattemedel.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

2 §.

3 §.

1 mom. Av landsbygdens andel av skattemedlen fördelas åttiofem procent på följande sätt:

a) Till väghållningsdistrikt, vars vägar helt eller delvis övertagits till underhåll medelst vägkassan, utgår bidrag med en tiondel av distriktets verkliga kostnad under året näst före det, varunder automobilskattemedlen influtit, för vägunderhåll och vinterväghållning å sålunda övertagna vägar. Hava distriktets samtliga vägar övertagits, må i nämnda kostnad jämväl inbegripas all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avser byggande av väg. Sådant bidrag utgår dock icke, med mindre vägunderhållet hela det år, varunder automobilskattemedlen influtit, ålegat vägkassan; och skall bidraget, där vägunderhållet ej jämväl hela det därförut förflutna året ålegat vägkassan, såvitt angår vägunderhållet beräknas å den jämlikt 46 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet uppskattade kostnaden.

Till grund för beräkandet av ovan berörda verkliga kostnad skola läggas på föreskrivet sätt förda och granskade räkenskaper. Beträffande väghållningsdistrikt, som endast delvis övertagit distriktets vägar till underhåll av vägkassan, skola räkenskaperna vara så förda, att härav framgår huru stor del av distriktets kostnader för vägunderhåll, som belöper å till underhåll av vägkassan övertagna vägsträckor, ävensom för vinterväghållning.

Försummar väghållningsdistrikt att förebringa nöjaktig utredning om storleken av samma kostnad, må, i den ordning Konungen bestämmer, väghållningsdistriktets rätt till nu omförmålt bidrag förklaras förverkad.

b) — — — — —

2 mom. — — — — —

4 §.

Denna förordning — — — att gälla.